

การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย การใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of English Listening – Speaking Abilities for Communication Using Simulation of Matthayomsuksa 3 students

วิภาวี ไชยทองศรี¹

Vipawee Chaitongsri¹

Received: 21 มีนาคม 2563 Revised: 24 เมษายน 2563 Accepted: 24 เมษายน 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม แบบแผนของการวิจัยเป็นเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบวัดเจตคติต่อการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้สถานการณ์จำลอง ดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 12 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว และการทดสอบค่าที่ไม่เป็นอิสระ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

¹ นักศึกษาลัทธิศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี; Master Student of Arts Program, Program in Teaching English to Speakers of other Languages, Udon Thani Rajabhat University, Thailand; e-mail : dek_t_vip@hotmail.com

1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40 และหลังเรียนเฉลี่ย 22.40 คิดเป็น ร้อยละ 74.67 มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 25.76 คิดเป็นร้อยละ 25.76 และหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 73.80 คิดเป็นร้อยละ 73.80 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: สถานการณ์จำลอง การสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษ, สถานการณ์จำลอง, เจตคติ

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to investigate and compare the English listening – speaking abilities for communication using simulation of Matthayomsuksa 3 students, and 2) to explore the students’ attitudes toward teaching English listening – speaking abilities for communication using simulation. The sample group consisted of 25 Matthayomsuksa 3 students of a school, under Office of Khon Kaen Education Service Area 25, in the first semester of academic year 2019. The design of this study was one group pretest–posttest design. The research instruments were lesson plans, an English listening – speaking abilities for communication test, and an attitude evaluation form. The experiment took 12 weeks, 2 hours per week, 24 hours for all. The statistics that used for analyzing the data was mean, percentage, standard deviation including t– test for dependent samples. Findings of this research study were as follows: 1) The students’ pretest and posttest English listening abilities mean score were 12.00 or 40 percent and 22.40 or 74.67 percent. The students pretest and posttest English speaking abilities mean score were 25.76 or 25.76 percent and 73.80 or 73.80 percent. The students pretest and posttest English listening – speaking abilities were found significantly at the .01 level. The mean score on the posttest was higher than the pretest. 2) Results of the students’ attitude towards teaching English listening – speaking for communication using simulation were at a good level.

KEYWORDS: Listening – speaking English for communication, Simulation, Attitude

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อมนุษย์มากขึ้น เพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน เช่น ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ของสังคมไทยที่เริ่มมีการใช้ภาษาอังกฤษ และชาวต่างชาติมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษจึงมีโอกาสในหลายๆ ด้านมากกว่าผู้ที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ จุดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดคือภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของคนไทย โดยการนำเอาภาษาอังกฤษไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ ดังที่ปัญญา อึ้งสกุล (2545 : 52) กล่าวว่า เฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาเพราะภาษาอังกฤษ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการศึกษาต่อ ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสังคมโลกปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้ของนักเรียนไทยเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ในด้านอาชีพ การดำรงชีวิตตลอดจนนำไปสู่การศึกษาหาความรู้ตลอดชีวิต การพูดและการฟัง เป็นทักษะพื้นฐานที่มนุษย์ใช้ในการเรียนภาษา โดยเฉพาะทักษะการฟัง เพราะมนุษย์ต้องฟังเสียก่อน จึงจะสื่อสารออกมาเป็นคำพูดได้ ด้านการสอนทักษะการฟัง ซึ่งสมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 159) ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกที่ต้องสอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถโต้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้และทักษะการฟังยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ซึ่งในการเรียนการสอนผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอ ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญและทักษะแรกในการเรียนภาษา เป็นพื้นฐานอันสำคัญในการรองรับการเรียนรู้ นอกจากนั้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะพื้นฐานในการรับข้อมูลและถ่ายทอดข้อมูลให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจ ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอเพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมก่อนทักษะการอ่านและเขียน ซึ่งเป็นหลักธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา แต่ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะพูดและความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารของนักเรียนปัจจุบัน ยังไม่ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร ซึ่งเกิดปัญหาจากผู้สอนมุ่งเน้นเนื้อหามากเกินไป และไม่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน และเพื่อความก้าวหน้าของนักเรียนไทย ครูจึงควร

จัดให้การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังเช่นที่ลิตเติลวูด (Littlewood, 1983: 17:18) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ได้ฝึกใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกคิดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนาน และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความมั่นใจในการพูด และยังสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันอีก

โดยที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่ง ผู้เรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสาร สามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียนให้กว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตหลังจากได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 5) และแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนว่าควรเป็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อให้ได้ประโยชน์ด้านการสื่อความหมายในแต่ละสถานการณ์ เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ครูจะลดบทบาทการพูดลงมาเป็นพูดเท่าที่จำเป็น และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดมากขึ้น ในการฝึกจะใช้กิจกรรมต่าง ๆ หลากหลายชนิดเข้ามาช่วยดำเนินการสอน จะเน้นกิจกรรมกลุ่มมากขึ้นจะช่วยให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น เพราะการที่นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษทุกวัน จะทำให้นักเรียนสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว

ในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนั้น มีนักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน กล่าวถึงทักษะการฟังและการพูด ดังคำกล่าวของ มอร์ลีย์ (Morley, 2001: 69–70) ที่ว่า การฟังเป็นทักษะหนึ่งที่จะต้องฝึกฝน ส่วนใหญ่ในบริบทการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะการฟังมักเน้นที่การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension) โดยนักเรียนต้องฟังเนื้อหาที่ครูอ่านให้ฟังหรือเปิดเทปให้ฟังเนื้อเรื่องแล้วทำแบบฝึกหัด เพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนสามารถเข้าใจบทฟังได้ดีเพียงใด ในส่วนของการพูด เบลลีและซาเวจ (Bailey & Savage, 1994: vii) กล่าวว่า การพูดเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศเป็นทักษะที่มีความต้องการสูงอย่างยิ่งในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทักษะ และในการพัฒนาทักษะการพูดมีวิธีการหลายวิธีในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น ใช้กิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) หรือ ภาระงานสื่อสาร (Communicative Task) ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งเออร์ (Ur, 1998: 120) กล่าวว่า ทักษะทางภาษา

ทั้ง 4 ทักษะได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากที่สุด เนื่องจากการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดหมายของผู้พูดที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ เฮดจ์ (Hedge, 2008: 44-72) กล่าวว่า การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารนั้นทักษะการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสาร และต้องได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อนึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทยนั้น เป็นการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งนักเรียนไม่มีโอกาสได้พูดหรือใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนอกจากเวลาเรียนในชั่วโมงเรียนเท่านั้น นักเรียนจึงไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ ชูมิน (Shumin, 1997: 8) ที่กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักเรียน และนักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ตื้นัก เพราะขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างทางภาษาและสำนวนต่างๆ เนื่องจากขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นอกจากนี้ บราวน์ (Brown, 2007: 17) ยังกล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดภาษาที่สองนั้นมีหลายประการ เช่น มีความกังวลว่าจะพูดผิด กลัวเสียหน้า ไม่รู้จะพูดอะไรหรือพูดอย่างไร และมักใช้ภาษาแม่ (Mother Language) แทนที่จะใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) ในขณะที่ฝึกพูดในชั้นเรียนจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่การสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น พบว่านักเรียนส่วนมากที่เข้าศึกษาเป็นนักเรียนที่มาจากโรงเรียนเล็ก ๆ ในแถบชนบท ไม่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานความรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยม อีกทั้งตัวผู้เรียนไม่ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ และผู้วิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในด้านทักษะการฟัง-พูด โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือ ร้อยละ 70 (ฝ่ายบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบัวแก้วพิทยาคม, 2560) จากการสังเกตพฤติกรรม ของนักเรียนในชั้นเรียน และผลการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ได้พบปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ นักเรียนจำนวนมากไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในเหตุการณ์จริง สังเกตได้จาก เมื่อนักเรียนได้สื่อสารกับครูในรายวิชา นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ และการพูดเพื่อการสื่อสาร

จากปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีที่จะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษโดยการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นอีกกิจกรรมหนึ่ง ที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักเรียนได้ การสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่ครูใช้เพื่อฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสถานการณ์ที่เหมือนจริง การที่นักเรียนได้อยู่ในสถานการณ์จริงนั้น จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้ากับปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทิตินา แชมมณี (2552: 370) ว่า วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการที่ครูใช้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้นักเรียนได้ไปอยู่ในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกากการเล่นที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งการตัดสินใจในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลองจะส่งผลต่อผู้เล่นในลักษณะเดียวกันที่เกิดขึ้นในสถานที่จริง เมื่อผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารกับสถานการณ์จำลองจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้หากเกิดสถานการณ์ที่จำลองขึ้นจริง และสอดคล้องกับ สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge, 1983: 3) ที่กล่าวถึงสถานการณ์จำลองว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสฝึกใช้ทักษะเพื่อการสื่อสาร และการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการจัดสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านเหตุการณ์บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ พร้อมทั้งความคิดสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เช่นเดียวกับ เคอร์ (Kerr, 1977: 8) ที่กล่าวว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ต้องปฏิบัติตามข้อมูล หรือเข้าร่วมในสถานการณ์ที่กำหนดให้ เหตุการณ์จะดำเนินไปอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสถานการณ์ นอกจากนี้ เกรดเลอร์ (Gredler, 1992: 118) ยังได้กล่าวว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการใช้ภาษาได้ง่ายขึ้นเมื่อเผชิญกับสถานการณ์จริงทั้งสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์โดยฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติและแก้ปัญหาต่างๆ ให้คล้ายกับสภาพที่เป็นจริง โดยเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเหมาะสม และยิ่งไปกว่านั้นสถานการณ์จำลองยังเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสามารถวัดประเมินผลได้ตามสภาพจริง

จากสภาพปัญหาและความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษดังกล่าว จะเห็นได้ว่าสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า การสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองจะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อน

เรียนหรือไม่ และนักเรียนจะมีเจตคติต่อการสอนฟังพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลองดังกล่าวอยู่ในระดับใด ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
2. นักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบัวแก้วพิทยาคม ตำบลศรีสุขสำราญ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำนวนนักเรียน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร ได้แก่

ความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เจตคติต่อการเรียนการสอนฟัง – พุฒภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย

การใช้สถานการณ์จำลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23101) เป็นเนื้อหาที่ใช้ในการสอนที่สอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โดยพิจารณาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักงานการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเน้นเนื้อหาตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เป็นเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 24 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 55 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 จำนวนนักเรียน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ประเภท ได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนฟัง – พุฒภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้สถานการณ์จำลองมีทั้งหมด 12 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไข ทดลองใช้และปรับปรุงแล้ว มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 ทุกแผน

1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง – พุฒภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์ IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.2 – 1.00

1.3 แบบวัดเจตคติต่อการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง 25 ข้อ 5 ระดับความคิดเห็น โดยใช้การวัดตามวิธีของลิเคิร์ต (Linkert Scale) มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) เท่ากับ 1 ทุกข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมี 2 ตอนคือ แบบปรนัยเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 30 ข้อ และตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ จำนวน 10 ข้อ ก่อนการดำเนินการทดลองสอน

ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ตามแผนการจัดการเรียนรู้การสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น จำนวน 12 แผน ในระยะเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง

เมื่อดำเนินการทดลองครบตามที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว จึงดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองหลังเรียน

นำแบบวัดเจตคติต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษฟัง – พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อใช้สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ร้อยละ (Percentage)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแสดงได้ดังตารางข้างล่างต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาคะแนนความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (x) ร้อยละ (Percentage) และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน	
	เรียน (Pretest)	ร้อยละ	(Posttest)	ร้อยละ
1	74	27.69	104	80.00
2	59	26.15	92	70.77
3	59	25.38	92	70.77
4	55	24.62	88	67.69
5	75	26.92	85	65.38
6	56	30.77	98	75.38
7	58	24.62	99	76.15
8	69	29.23	98	75.38
9	104	60.77	116	89.23
10	55	23.85	91	70.00
11	56	26.92	95	73.08
12	66	35.38	87	66.92
13	67	33.85	85	65.38
14	52	31.54	96	73.85
15	64	30.00	100	76.92
16	60	31.54	95	73.08
17	51	28.46	98	75.38
18	50	24.62	88	67.69
19	51	26.92	89	68.46
20	51	24.62	94	72.31
21	49	24.62	101	77.69
22	52	28.46	94	72.31
23	52	30.00	89	68.46

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาคะแนนความสามารถด้านการฟัง – พุฒภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน	ร้อยละ
	เรียน (Pretest)		(Posttest)	
24	49	24.62	92	70.77
25	48	24.62	94	72.31
X	37.76		94.40	
S.D.	9.53		6.76	
%	29.05		72.62	

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้การทดสอบไคสแควร์ (χ^2 -test for Dependent Samples) และใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียวกับเกนส์ (One Sample t-test)

3. นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการสอนฟัง – พุฒภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลผล

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนฟัง-พุฒภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลังเรียน	3.80	0.46	ดี

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาศักยภาพความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.40 คิดเป็นร้อยละ 74.67 และทดสอบความต่างของคะแนนเฉลี่ย พบว่า ผลคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดย

การใช้สถานจำลองหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย

2. ผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 25.67 คิดเป็นร้อยละ 25.76 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 73.80 คิดเป็นร้อยละ 73.80 และทดสอบความต่างของคะแนนเฉลี่ย พบว่า ผลคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย

3. ผลการศึกษาเจตคติต่อการสอนฟัง – พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดี เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้อภิปรายผลต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ในการศึกษาการพัฒนาการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการศึกษาพบว่าในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.40 คิดเป็นร้อยละ 74.64 ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 25.76 คิดเป็นร้อยละ 25.76 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 73.80 คิดเป็นร้อยละ 73.80 จะเห็นได้ว่านักเรียนมีคะแนนความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจมาจากการที่นักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษจึงทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกต่อการสื่อสารออกมาเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ อีกทั้งครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายได้ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่ค่อนข้างต่ำ แต่เมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน มีความมั่นใจในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวัลย์ ปัญญาดี (2559) ได้ทำการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลัง

ได้รับการสอนฟัง – พูดโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนนั้น มีผลการทดสอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาพรรณ สืบแวง (2559) ที่ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถของนักเรียนด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษหลังการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง สูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองมีความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ประการแรก การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน มีการคิดและออกแบบท่าทางและสถานการณ์ ซึ่งอาจจะใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน จึงทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษา และการสอนแบบนี้อาจทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แรนดอล (Randall, 1996: 39) ที่ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่วิทยาลัยธุรกิจแห่งหนึ่งในประเทศญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่นักเรียนได้ร่วมแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น และนักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษามากกว่ากิจกรรมอื่นๆ อีกด้วย ดังที่ สเตอร์ทริดจ์ (Sturtridge, 1983:1) กล่าวว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง คือ การจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านเหตุการณ์จริง พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งเหมาะสมกับการศึกษาของนักเรียนในประเทศไทยที่ไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาในชีวิตประจำวันมากเท่าไรนัก และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองของสเตอร์ทริดจ์ นั้นมีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน ดังนี้ 1) ขั้นให้ข้อมูลด้านภาษา ครูมีการอธิบายกฎเกณฑ์ ความเป็นมาความรู้ด้านภาษาแล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกภาษาอย่างถูกต้อง หลังจากนั้นครูและนักเรียนจะอภิปรายร่วมกัน การที่นักเรียนได้ทราบจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจน จะทำให้นักเรียนสามารถฝึกภาษาและ

กิจกรรมนั้นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 2) ชั้นแสดง เป็นชั้นที่นักเรียนจะได้จับคู่ หรือเข้ากลุ่มทำงาน นักเรียนได้มีโอกาสในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อที่จะได้เตรียมการแสดงสถานการณ์จำลองให้เป็นไปด้วยดี การที่นักเรียนได้เข้าร่วมการทำกิจกรรมกลุ่มนั้น จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีความเอาใจใส่และตั้งใจฝึกภาษาที่จะใช้สร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมกลุ่มได้เป็นอย่างดี และ 3) ชั้นสรุป อภิปรายผล และการให้ข้อมูลย้อนกลับ ชั้นนี้ครูจะเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนถึงการแสดงของนักเรียนว่าเป็นอย่างไร มีจุดบกพร่องตรงไหน เพื่อที่นักเรียนจะได้แก้ไข และสามารถนำเอาความรู้ใหม่นั้นไปใช้ในโอกาสต่อไป

ประการที่สอง การจัดการเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยการใช้สถานการณ์จำลองนั้นมีลำดับขั้นตอนตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของไบรน์ (Byrne, 1990: 63) โดยเริ่มจากขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation Stage) เป็นขั้นที่ครูจะต้องให้ความรู้ทางภาษากับนักเรียนเพื่อเพิ่มความสามารถทางด้านภาษา ซึ่งในการนำเสนอั้นครูต้องเสนอเนื้อหาในบริบทต่าง ๆ เช่น ให้นักเรียนฟัง ดู หรืออ่านเนื้อหานั้นๆ หาข้อสังเกต รูปแบบเนื้อหา ภาษาเนื้อเรื่อง หรือเนื้อหาที่บริบทนั้นต้องการที่จะสื่อ ขั้นนี้นักเรียนจะได้รับทราบเนื้อหาที่จะเรียน เป็นการสร้างความสนใจจากการที่ได้ฟัง หรือดูเนื้อหาก่อนที่จะได้เรียนรู้ ขั้นที่สองคือขั้นการฝึก (Practice Stage) หลังจากที้นำเสนอเนื้อหาไปแล้วนั้น ครูต้องให้นักเรียนได้ฝึกภาษา ครูอาจจะถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบคำถามจากบทเรียน ให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่มความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น การที่นักเรียนได้รับการกระตุ้นในการฝึกภาษาผู้เรียนจะเกิดความตื่นตัว และเตรียมความพร้อมในการตอบคำถามจากบทเรียน ขั้นสุดท้าย ขั้นการใช้ภาษา (Production Stage) ในขั้นนี้ครูจะเป็นผู้แนะนำ หรือใช้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างเสรี ตัวอย่างเช่น อาจจะให้นักเรียนออกมานำเสนอบทเรียนที่ได้เรียนไป เพื่อวัดความเข้าใจในเนื้อหานั้นๆ หรืออาจจะใช้กิจกรรมอื่นๆ ที่นักเรียนให้ความสนใจ หรือเนื้อหาที่นักเรียนอยากเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ มอร์โรว์ (Morrow, 1981: 59-66) ที่ว่า การเรียนหรือการทำกิจกรรม ครูต้องตั้งจุดประสงค์ที่ชัดเจน และเป็นสิ่งที่นักเรียนอยากเรียนรู้ อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งเหมาะกับนักเรียนไทยอย่างยิ่ง นักเรียนได้ฝึกทั้งทักษะด้านการฟัง และทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนไทยไม่ได้มีสภาพแวดล้อมในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากเท่าที่ควร

2. ผลการศึกษาเจตคติต่อการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนฟัง – พูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีเจตคติต่อการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง อยู่ในระดับดี สาเหตุที่เป็นเช่นนั้น อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ได้รับการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ได้ฝึกฝนทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ สามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้มากขึ้นจากการทำงานเป็นทีม นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง และ สามารถฟัง – พูดเพื่อแสดงความรู้สึก รับและเสนอข้อมูลที่แปลกใหม่ ทั้งยังมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทั้งครูผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้น ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน และกระตือรือร้นที่จะร่วมทำกิจกรรม สังเกตจากการให้ความร่วมมือภายในชั้นเรียน มีการตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุกคน แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องออกมานำเสนอที่แตกต่างกันออกไปนักเรียนจึงต้องเตรียมตัวก่อนนำเสนอ จะเห็นได้ว่า เจตคติมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ การที่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีจะช่วยทำให้เรียนภาษาได้สำเร็จดังที่ คราเชน (Krashen, 1982: 46) กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษาเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ เจตคติไม่ว่าจะเป็นประเภทใดมีส่วนกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้นอกจากนี้ ซาวิยอน (Savignon, 1983: 110) กล่าวว่า เจตคติเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง กล่าวคือ เจตคติของนักเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ภาษานั้นเอง

จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การที่นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองส่งผลต่อความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เสมือนจริง แต่ต้องใช้ความเข้าใจ ความจำ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในสถาน

กรณีนั้น ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองไปประยุกต์ใช้ได้ทุกระดับชั้น โดยปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาความยากง่ายของบทเรียนตามความเหมาะสม

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า เจตคติต่อการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง อยู่ในระดับดี แสดงว่าการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น เป็นการสอนที่นักเรียนได้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีเจตคติที่ดีต่อการสอน ดังนั้นครูควรศึกษากระบวนการสอนฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้มีการสอนที่หลากหลาย แปลกใหม่และน่าสนใจ จะทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.3 การเลือกเนื้อหา ควรคำนึงถึงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา และใกล้เคียงกับตัวผู้เรียนมากที่สุด เพื่อให้เกิดความสนใจ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง เมื่อผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ จะเกิดความอยากรู้ อยากฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองในช่วงชั้นอื่น ๆ ด้วยเพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่กว้างขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กลวิธี หรือเทคนิคอื่น ๆ อีก เพื่อให้เกิดความหลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิพวัลย์ ปัญญาดี. (2559). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. อุดรธานี.
- ทิตนา แหมมณี. (2552). *กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. เล่ม1. กรุงเทพฯ: บุรพาศิลป์.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). *การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะและการปฏิบัติการ*. วิชาการ.

- ปรียาพรรณ สืบแสง. (2559). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. อุดรธานี.*
- โรงเรียนบัวแก้วพิทยาคม. (2561). *สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประจำปีการศึกษา 2561. ขอนแก่น: โรงเรียน.*
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- Bailey, K., & Savage, L. (1994). *New ways in teaching speaking*. Alexandria, VA: TESOL.
- Brown, H.D. (2007). *Principles of language learning and teaching*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Byrne, D. (1990). *Teaching oral English*. London: Longman Group.
- Gredler, M. (1992). *Designing and evaluation games*. London: Kagan Page.
- Hedge, T (2008). *Teaching and learning in language classroom*. New York: Oxford University Press.
- Kerr, Y. J. K. (1977). *Game and simulation in English language teaching*. ELT Document. The British Council: 5.
- Littlewood, W. (1983). *Foreign and second language learning: Language-acquisition research and its implications for the classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Morley. (2001). *Teaching English as a second or foreign language*. London: Thomson Learning.
- Morrow, K. (1981). *Principle of communicative methodology in communicative in classroom*. London: Longman.
- Shumin, K. (1997). *Developing adult EFL students' speaking ability*. Forum. (online), 35(3), 8.
- Sturtridge, G. (1983). *Simulations*. Windsor: Berk.
- Ur, P. (1998). *A Course in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.